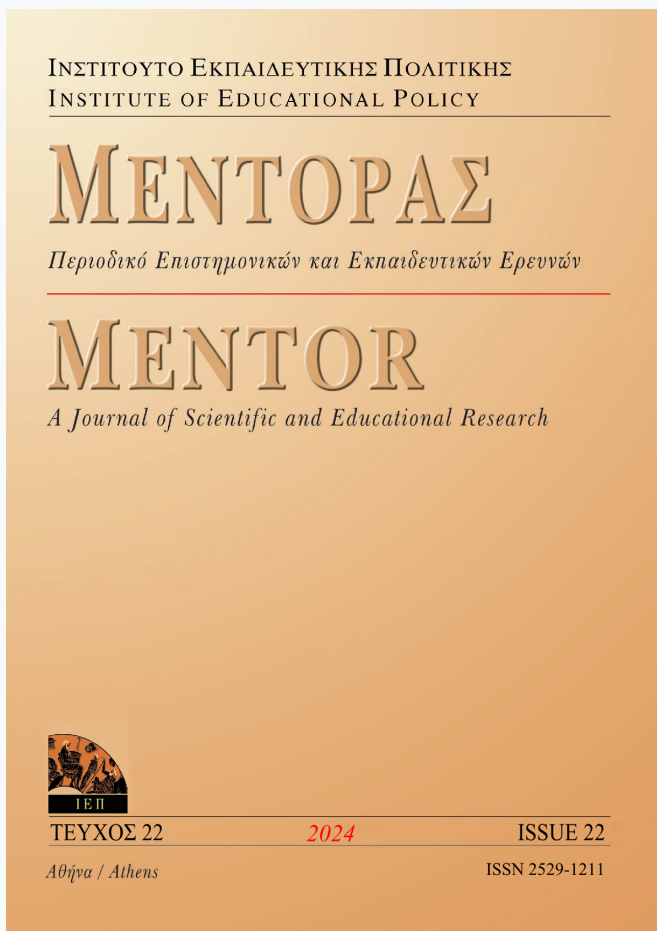

Μέντορας

Τόμ. 22, Αρ. 1 (2024)

MENTOPAS

Εκδοτικό Σημείωμα

Συντακτική Επιτροπή

Εκδοτικό Σημείωμα

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού

Με χαρά σας παρουσιάζουμε το 22ο τεύχος του περιοδικού **Μέντορας** του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ), το οποίο περιλαμβάνει άρθρα με επίκαιρη θεματολογία. Το παρόν τεύχος αγγίζει κρίσιμα και επίκαιρα ζητήματα της εκπαιδευτικής πραγματικότητας, ανταποκρινόμενο στις απαιτήσεις μιας ταχέως εξελισσόμενης κοινωνίας και ενσωματώνοντας πρωτοποριακές προσεγγίσεις, ερευνητικά δεδομένα και πρακτικές εφαρμογές.

Η παγκόσμια εκπαιδευτική κοινότητα αναγνωρίζει πλέον τη θεμελιώδη σημασία των ψηφιακών και πράσινων δεξιοτήτων. Στόχος είναι η ενδυνάμωση των μαθητών/τριών ώστε, ως αυριανοί ενεργοί πολίτες, να ανταποκριθούν στις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής. Το πρώτο άρθρο του τεύχους επικεντρώνεται στον κρίσιμο ρόλο του ψηφιακού γραμματισμού, με έμφαση στη μείωση του ψηφιακού χάσματος που συχνά προκαλεί κοινωνικούς αποκλεισμούς και υπονομεύει τα δημοκρατικά δικαιώματα.

Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής αποτελεί παγκόσμια πρόκληση, η οποία αποτυπώνεται στο δεύτερο άρθρο. Οι συγγραφείς προτείνουν την ενσωμάτωση της εκπαίδευσης για την αειφορία μέσα από πρακτικές ενεργού πολιτειότητας, ενισχύοντας τις δεξιότητες των μαθητών/τριών για διαχείριση σύνθετων και δυναμικών καταστάσεων.

Το τρίτο άρθρο παρουσιάζει μια σύγχρονη προσέγγιση για τη διδασκαλία της ορθογραφίας, βασισμένη στη δημιουργικότητα, το χιούμορ και τη λογοτεχνική γραφή. Σε ένα περιβάλλον που ενθαρρύνει τη συνεργασία και την απενεχοποίηση του λάθους, οι μαθητές/τριες αποκτούν μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση και όρεξη για μάθηση.

Το τέταρτο άρθρο εστιάζει στη διδασκαλία λογοτεχνίας, παρουσιάζοντας εργαλεία ανάλυσης, όπως η μελέτη σπάνιων λέξεων και συνάψεων. Μέσα από τη λεπτομερή ανάλυση έργων ποιητών, όπως του Κωστή Παλαμά, του Οδυσσέα Ελύτη και του Τίτου Πατρίκιου, οι μαθητές/τριες καλούνται να ανακαλύψουν τις πλούσιες διαστάσεις της ελληνικής γλώσσας και λογοτεχνίας.

Η ενσυναίσθηση, ως εργαλείο ανάπτυξης ιστορικής σκέψης, διερευνάται στο πέμπτο άρθρο. Μέσα από δραματοποιήσεις, ιστορική αφήγηση και πρωτογενείς πηγές, προτείνεται μια φρέσκια προσέγγιση στη διδακτική της Ιστορίας, ενισχύοντας την κριτική σκέψη και την ιστορική κατανόηση.

Το έκτο άρθρο εισάγει την αντιστροφή της μάθησης στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής, επισημαίνοντας τα οφέλη της σε γνωστικό και κινητικό επίπεδο. Οι μαθητές/τριες αποκτούν τη δυνατότητα για περισσότερη φυσική άσκηση, αλλά και ευκαιρίες εμβάθυνσης σε θεωρητικές γνώσεις.

Η σύνδεση της καινοτομίας με χαρακτηριστικά όπως η ηλικία και το φύλο διερευνάται στο έβδομο άρθρο, αναδεικνύοντας την ανάγκη για άρση στερεοτύπων και τη δημιουργία ενός συμπεριληπτικού περιβάλλοντος που ενθαρρύνει τη συνεργασία και την αλληλεγγύη.

Στο όγδοο άρθρο αναλύεται η αξία της μεντορικής σχέσης ανάμεσα σε έμπειρους και νέους εκπαιδευτικούς, υπογραμμίζοντας τον ρόλο της ενσυναίσθησης και της αμοιβαίας εμπιστοσύνης ως καταλύτες επαγγελματικής ανάπτυξης.

Η διαχείριση εκπαιδευτικών αλλαγών αναδεικνύεται ως κεντρικό θέμα στο ένατο άρθρο, με τους συγγραφείς να προτείνουν μοντέλα ηγεσίας που ενισχύουν την καινοτομία και προάγουν τη συνεργασία.

Το δέκατο άρθρο εξετάζει τη δημόσια συζήτηση γύρω από τη διδασκαλία των Θρησκευτικών κατά τη μεταρρύθμιση του 1964, προσφέροντας μια ενδιαφέρουσα οπτική στις διαχρονικές προκλήσεις της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Το τελευταίο άρθρο εστιάζει στη χρήση του παιχνιδιού ως μέσου καλλιέργειας κοινωνικών και πνευματικών δεξιοτήτων, φωτίζοντας τον ρόλο του στην εξέλιξη της εκπαίδευσης από τον Μεσαίωνα έως τον 19ο αιώνα.

Ελπίζουμε πως τα άρθρα του παρόντος τεύχους θα αποτελέσουν πηγή έμπνευσης και αφετηρία γόνιμου διαλόγου για την εκπαιδευτική κοινότητα.